

Om det för det andra antas att även domstolen anser att utträdesavtalet är en internationell rättsakt underlät tribunalen att beakta artikel 275 FEUF, i vilken behörighet för domstolen endast undantas avseende vissa rättsakter som rör "bestämmelserna om den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken". Tribunalen tolkade således artiklarna 263 och 275 FEUF felaktigt. Dessa artiklar medför att domstolen är behörig att pröva samtliga regleringsakter som inte medför genomförandeåtgärder med undantag för rättsakter som antagits på grundval av bestämmelser om den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken. Med hänsyn till artiklarna 23 och 26 i fördraget om Europeiska unionen omfattas utträdesavtalet således varken vad gäller dess innehåll eller förfarande av den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken.

Tribunalens argument bygger för det tredje på att domstolen bör avstå från att utöva en kontroll av rättsstatsprincipen i förhållande till ett internationellt avtal. En sådan inställning kan emellertid varken accepteras på politisk eller rättslig grund, eftersom den innebär att rådet – utan kontroll – till och med kan ifrågasätta fördragen och de värden som stadfäst däri.

Rådet och Frankrike anser för det fjärde att utträdesavtalet automatiskt innebär att klaganden förlorar sitt unionsmedborgarskap, vilket innebär att avtalet i detta avseende inte kräver att det vidtas någon genomförandeåtgärd för att det ska få verkningar. Detta ska beaktas mot bakgrund av att klagandens överklagande, i motsats till vad tribunalen har funnit, inte ska begränsas till att endast avse frågan huruvida han har rösträtt.

ii) Villkoret personligen berörd

För det första, när klaganden ingav sin ansökan ingick han bland de få briter som borde ha rätt att rösta i den andra omgången.

Tribunalen gjorde för det andra ett allvarligt fel i sin bedömning när den påpekade att beslutet att underteckna utträdesavtalet berör klaganden "i sin objektiva egenskap av medborgare i Förenade kungariket" trots att klaganden bestrider utträdesavtalet i egenskap av brittisk medborgare som är bosatt inom unionen med hänsyn till utträdesavtalets verkningar på hans situation.

Tribunalen stödjer för det tredje endast sitt resonemang på att det är omöjligt för klaganden att rösta i kommunalvalen trots att detta endast är en av flera av de följder som klaganden har gjort gällande.

C. Beslutet att inte hänskjuta ett ärende vid tribunalen till domstolen i enlighet med artikel 256.3 FEUF är behäftat med en felaktig rättstillämpning

Artikel 256.3 FEUF, om den tolkas oberoende av andra punkter, gör det möjligt för unionsdomstolarna att föra en dialog. När ett ärende kan påverka enhetligheten eller konsekvensen i unionsrätten kan domstolen i första instans – i motsats till vad tribunalen har funnit – hänskjuta ärendet till domstolen.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italien) den 31 augusti 2021 – ANAS SpA mot Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti

(Mål C-545/21)

(2021/C 452/15)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Parter i det nationella målet

Klagande: ANAS SpA

Motpart: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 70.1 b i förordning (EG) nr 1083/2006 ⁽¹⁾, artikel 27 c i förordning (EG) nr 1828/2006 ⁽²⁾, artikel 1 i konventionen om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen, som återfinns i rådets akt av den 26 juli 1995, artikel 1.2 i förordning nr 2988/95 ⁽³⁾ och artikel 3.2 b i direktiv (EU) 2017/1371 ⁽⁴⁾ tolkas så, att beteenden som teoretiskt sett kan främja en ekonomisk aktör under ett anbudsförfarande alltid omfattas av begreppet oegentlighet eller bedrägeri och således utgör en rättslig grund för återkallande av stödet, även när det inte finns fullständiga bevis för att sådana beteenden faktiskt har ägt rum eller när det inte finns fullständiga bevis för att de har påverkat valet av stödmottagare?
- 2) Utgör artikel 45.2 d i direktiv 2004/18/EG ⁽⁵⁾ hinder för en bestämmelse, som artikel 38.1 f i lagstiftningsdekret nr 163/2006, om att en ekonomisk aktör som har försökt att påverka den upphandlande myndighetens beslutsprocess, framför allt genom att korrumpna vissa medlemmar av upphandlingskommittén, inte får uteslutas från upphandlingen?
- 3) Ska ovan nämnda bestämmelser tolkas så, för det fall att minst en av ovanstående frågor besvaras jakande, att medlemsstaten alltid ska återkalla stödet och att kommissionen alltid ska göra en finansiell korrigerings på 100 procent, trots att stödet har använts för det avsedda syftet och för ett arbete som är berättigat till unionsfinansiering och som faktiskt har genomförts?
- 4) Vid nekande svar på fråga 3 ovan eller om det inte påbjuds något återkallande av stödet eller någon finansiell korrigerings på 100 procent, är det förenligt med de bestämmelser som anges i punkt 1 och i linje med proportionalitetsprincipen att slå fast att stödet ska återkallas och att en finansiell korrigerings ska göras med hänsyn till den ekonomiska skada som Europeiska unionens budget faktiskt har orsakats? Får de "ekonomiska följderna", i den mening som avses i artikel 98.3 i förordning (EG) nr 1083/2006, fastställas schablonmässigt genom tillämpning av de kriterier som anges i tabellen i punkt 2 i kommissionens beslut nr 9527 av den 19 december 2013 ⁽⁶⁾, i en sådan situation som den i förevarande mål?

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1083/2006 av den 11 juli 2006 om allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden och Sammanhållningsfonden samt om upphävande av förordning (EG) nr 1260/1999 (EUT L 210, 2006, s. 25).

⁽²⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 1828/2006 av den 8 december 2006 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1083/2006 om allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden och Sammanhållningsfonden och för Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1080/2006 om Europeiska regionala utvecklingsfonden (EUT L 371, 2006, s. 1).

⁽³⁾ Rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 av den 18 december 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen (EGT L 312, 1995, s. 1).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1371 av den 5 juli 2017 om bekämpande genom straffrättsliga bestämmelser av bedrägeri som riktar sig mot unionens finansiella intressen (EUT L 198, 2017, s. 29).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/18/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av byggtreprenader, varor och tjänster (EUT L 134, 2004, s. 114).

⁽⁶⁾ Kommissionens beslut C(2013) 9527 final av den 19 december 2013 om fastställande och godkännande av riktlinjer för fastställande av finansiella korrigerings som kommissionen ska tillämpa på utgifter som finansieras av unionen genom delad förvaltning, i de fall som bestämmelserna om offentlig upphandling inte har följts.